

D.Tóth Kriszta - Szelerem, szelerem, tiszta szelerem...

2013 február 23. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

Négyévesen azt hittem, szerelmes vagyok. De akkor még nem tudtam, hogy milyen az igaz szerelem. Arra kilencévesen jöttem rá. Balázsnak hívták és gyönyör? elálló fülei voltak.

Matekórán gyakran figyeltem, ahogy átsüt rajtuk a napfény. És gödröcskék jelentek meg az arcán, ha mosolygott. Még ölre is mentem érte egyszer a lányvécében az új lánnyal, aki kicsit id?sebb volt nálunk, csillámos lakkot viselt a körmén és melltartót hordott. Én gy?ztem.

Balázzsal egy házban laktunk, hajszálpontosan ugyanaz volt a születésnapunk és minden délután hazakísért az iskolából. Néhány hét elteltével még a táskámat is vitte. Emlékszem, sokáig nem mert lovag lenni, aztán egyik nap a legjobb barátja, bizonyos Madi, aki mögöttünk jött nagyjából húsz méterrel, odakiáltott neki, hogy „Simiiii, mooost!” És akkor lekapta a vállamról az iskolatáskát, mondván: „Na, ezt majd én viszem”. Kész voltam teljesen. Hej, de gyönyör?szép id?k voltak!

Anyámék nem tudtak semmit az egészr?l – legalábbis ezt gondoltam. Akkor kezdtek titkaim lenni el?ttük. Barátn?kkel sugdolóztam, a vacsoraasztalnál álmodoztam, szerelmesleveleket rejtegettem... Az egyiket, mint az hosszú évekkel kés?bb, már feln?ttkoromban kiderült, anyu találta meg a lábtörl?nkön. Nem olvasott bele, visszahelyezte pontosan ugyanoda, de a piros, szív alakú borítékból valahogy mégis kitalálta, hogy vajon mi lehet az...

Lolának titkai vannak. Ez lett gyanús... és bocs, ha csalódást okozok, de a részletekbe nem avatlak be titeket, mert ennyivel tartozom neki. Elég az hozzá, hogy pontosan ugyanazokat a tüneteket produkálja, mint bármelyik hat-hét-nyolc-kilenc-tízéves, els?szerelmes minikamasz. Mint én is, akkoriban. A levelek, a sugdolózás, az álmodozás, az irulás, a pirulás. És a választottjának – nem fogjátok kitalálni – édes, kedves elálló fülei vannak...

Ismeritek a svéd gyerekverseket? Hát persze, hogy ismeritek ?ket... no, hát képzeljétek el, hogy az életünk Lolával mostanában egy hosszú, véget nem ér? svéd gyerekvers. És ez így van rendjén. Én legalábbis imádom.

„Mikor usziból jövet

sorbaálltunk a buszmegállónál,
Johan végigfutott mellettünk,
és minden lányra ráhúzott a fürd?nacijával.
Mindegyikre, csak rám nem.
Monika azt mondta, biztos komál engem.
Nem tudom...
Hátha csak kifelejtett?”
(Ingrid Sjöstrand: Mikor usziból jövet)

D. Tóth Kriszta - shopline

Ajánló